

Ferencz Imre: *Fonák; Emlékvers* (versek) **2.**

Vincze Ferenc: *Az eltűnt olvasó nyomában* (vezércikk) **3.**

Hermán Dániel: „Egy szabályt ismerek az irodalomban: tégy, amit akarsz!” – interjú Orcsik Roland íróval, költővel, műfordítóval (interjú) **4.**

Orcsik Roland: *Fekete fű* (regényrészlet) **6.**

Oláh András: *a befejezetlen múlt; referenciáink; adathiba* (versek) **7.**

Trenka Csaba Gábor: *Egyszerre hét éjszakában* (regényrészlet) **8.**

Anton Sterbling: *A hazafelé menekvő varjak elveszett nyomai; A város bizonytalanságai (Temesvár, 2022)* (versek Benő Eszter fordításában) **10.**

Veress Emőd: *Securitate és szerelem* (esszé) **11.**

Lézenső Ritter

Bodor Emese: *Törvényszegés-triptichon* (esszé) **13.**

Gyetzai Balázs: *Aratás a sötétben; Beton-melasz; feketeföld* (versek) **14.**

Szerény Eszter: *A 33. képkockában még mindketten élnek* (próza) **15.**

Bene Adrián: *törékeny változat; this folder is empty; azúr; kilépő; elcsúszásban; megzavart agónia* (versek) **16.**

Vasas Tamás: *nap nap után* (vers) **17.**

Szondy-Adorján György: *A látogató; A sellő* (versek) **18.**

Szeifert Natália: *Tánc* (próza) **18.**

Kinematográf

Navarrai Mészáros Márton: *Embertelen jövő?* (Pálfi György: *Tyúk*) **22.**

Theátrum

Mihai Măniutiu: *Bevezetés a „pokol teológiájába”* (Karácsonyi Zsolt fordítása) **23.**

Kritika

Hochhauser Ronald Erik: *Kapitalizmus-karikatúra a sekély vízben* (Orcsik Roland: *Hordozható óceán*) **24.**

Fülszöveg

Böjthe Pál: *Egy vajdasági majdnem-regényről* (Gion Nándor: *Mint a felszabadítók*) **26.**

Böjthe Pál: *Egy kétirányú könyvről* (Kohout Zoltán: *Férfiak a völgyben. A meglepetés.*) **26.**

Képregény

Csillag István – Vincze Ferenc: *Jövőképfestés* **26.**

Amplitúdó

Jakabffy Tamás: *Megújító szerenád* **27.**

Artefaktum

Pál Boglárka: *Nem én vagyok beteg, hanem a testem* **28.**

FERENCZ IMRE

Fonák

Vigyázz,
mert fordítva vetted fel! –
hallom gyermekkoromból a figyelmeztetést.
Igen, mindennek színe és fonákja van,
hát nagyon kell vigyázni, oda kell figyelni,
nehogy véletlenül fordítva vegyük fel,
húzzuk magunkra azt a ruhadarabot...

A színe nem a fonákja,
és a fonákja nem a színe.
A fonákja csúnyább,
vigyázni kell, hogy alul maradjon,
vigyázni kell, hogy rejtve maradjon,
különböző kikacagnak,
nevetségessé válunk...

Mindig a szebbik,
mindig a jobbik felét kell mutatni –
megtanultuk ezt már kiskorunkban!
Megtanultuk a képmutatást, a szereplést,
hogy vigyáznunk kell, nehogy meglássa,
megpillantsa valaki a dolgok rejtett oldalát...

Vigyázni kell, nehogy valaki meglássa,
nehogy valaki megtudja, észrevegye,
hogy mit rejtegetünk, mit titkolunk el!
Jaj, vigyázzunk, nehogy fordítva
vegyük fel az inget, jaj, vigyázzunk,
nehogy fordítva húzzuk fel a gatyánkat!

Természetesen nagyon kell vigyázni,
hogy a végén nehogy fordítva adják fel ránk
az utolsó öltönyünket, a fakabátot,
a koporsót!

